



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: M.Š.**, zastoupené *JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem, se sídlem Ostrava, L. Poděšť 1883/5*, proti **žalované: Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Plzeň, Univerzitní 8, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. srpna 2012, čj. PR-P-1445488/06/12/VO,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. srpna 2012, čj. PR-P-1445488/06/12/VO, se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalované .
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 8.808,- Kč, a to k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Alexandra Királyho, Ph.D., advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku .

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou ze dne 29. 10. 2012 doručenou do datové schránky Krajského soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“) dne 30. 10. 2012 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. srpna 2012, čj. PR-P-1445488/06/12/VO (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), vrácení věci žalované k dalšímu řízení a náhrady nákladů řízení.

Problematika vysokého školství byla upravena zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*zákon o vysokých školách*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v rozhodném období (dále též jen „*správní řád*“).

[II] Skutkový základ věci

Rozhodnutím ze dne 27. 6. 2012, čj. PR-P-1445488/06/12 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) bylo rozhodnuto takto: „*Dle ust. § 58 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění, v souladu s čl. 14 odst. 3 Statutu západočeské univerzity v Plzni, v platném znění a v souladu s rozhodnutím rektora č. 04R/2011, Vám za jeden započatý rok dalšího studia stanovuji poplatek ve výši 2.957,- Kč, který je splatný dne 10. října 2012*“. Rozhodnutí bylo podepsáno Doc. PaedDr. Jaroslavem Dokoupilem, Ph.D., prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost, a žalobkyně byla poučena o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí písemnou žádost o přezkoumání.

Žalobkyně tuto žádost podala (datována dne 28. 7. 2012) a žalovaná o ní rozhodla napadeným rozhodnutím, v jehož výrokové části bylo konstatováno: „*Dle ust. § 58 odst. 8 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění, jsem rozhodl, že Vaši žádosti o prominutí nebo snížení vyměřeného poplatku nevyhovují*“. Rozhodnutí bylo rovněž podepsáno Doc. PaedDr. Jaroslavem Dokoupilem, Ph.D.

[III] Žaloba

Žalobkyně v žalobě konstatovala, že rozhodovací pravomoc pro rozhodnutí ve věci vyměření poplatku za studium je svěřena děkanovi, pro rozhodnutí ve věci přezkoumání vyměřeného poplatku spojeného se studiem pak žalované. Žalovaná však v obou případech rozhodla prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost, který tak jakožto správní orgán ve svém důsledku přezkoumával své vlastní rozhodnutí. Tuto vadu žalobkyně klasifikovala jako nezákonnost, která již sama o sobě odůvodňuje zrušení obou správních rozhodnutí v celém rozsahu. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí vydané podle § 50 odst. 8 zákona o vysokých školách může být podrobeno přezkumu ve správním soudnictví. Má-li být takové rozhodnutí přezkoumatelné, je z povahy věci nezbytné, aby z něj bylo možné zjistit, z jakých skutečností žalovaná vycházela a jakými právními úvahami se řídila. Pokud by rozhodnutí o opravném prostředku ve správním řízení nemuselo být řádně odůvodněno a nebylo by nutné vypořádat se s jednotlivými důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí, postrádal by opravný prostředek svůj smysl. Žalovaná se jednotlivými důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání vůbec nezabývala, čímž byl porušen princip náležitosti rozhodnutí, který se netýká pouze rozhodnutí o stanovení poplatku, nýbrž i rozhodnutí o přezkoumání tohoto rozhodnutí. Ke stejnému závěru lze dospět i prostřednictvím argumentace *a minore ad maius*. Rozhodnutí žalované v řízení o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku studentce za studium delší než standardní dobu musí být odůvodněno. Jak zákon o vysokých školách výslovně stanoví, musí v něm být uvedeny konkrétní důvody, o něž se rozhodnutí opírá a musí se vypořádat se všemi námitkami uvedenými v žádosti o přezkum rozhodnutí.

Žalovaná nepostupovala v intencích zákona o vysokých školách, protože ten v § 58 odst. 8 věta druhá stanoví, že rektor rozhoduje podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy. Dle žalobkyně je otázkou, zda je tento vnitřní předpis Západočeské univerzity v Plzni vůbec dostatečně vymezuje; v každém případě si jimi však žalovaná vůbec nezabývala. I proto nejsou její závěry řádně odůvodněné. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění sama o sobě postačuje pro jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení, nesezná-li soud – s ohledem na úvodní námitky – nicotnost takového rozhodnutí.

Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí nedostatečně reagovalo na jí uplatněné námitky k přezkumu (*in concreto*: souběh řádných studijních programů nepřesahující standardní dobu studia programu jednoho, vážná nemoc, vynikající studijní výsledky, finanční starostlivost o ubytovací stipendium). Napadené rozhodnutí sice obsahovalo prohlášení, že se žalovaná seznámila se stanoviskem děkana Fakulty pedagogické ZČU, avšak tento souhrnný závěr neobsahuje žádné odůvodnění. Žalovaná se nijak nevypořádala ani s jedinou námitkou žalobkyně. Ta vycházela především z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, podle níž rozhodnutí rektora vysoké školy v řízení o přezkoumání musí být odůvodněno. V odůvodnění je třeba uvést konkrétní důvody, o něž se rozhodnutí opírá, a vypořádat se s námitkami odvolatelky tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné (k tomu odkaz na rozsudky ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 – 63, resp. ze dne 16. 12. 2009, čj. 5 As 86/2008 – 52). Argumentace Nejvyššího správního soudu je přitom dobře přenositelná i na případ rozhodování o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku, neboť procesní režim je v tomto případě dán § 68 odst. 3 písm. f) zákona o vysokých školách, podle kterého rozhodnutí ve věcech vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4 musí být vyhotoveno písemně, musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání a musí být studentovi doručeno do vlastních rukou.

[III] Vyjádření žalovaného správního orgánu

Žalovaná v podání ze dne 29. 1. 2013 konstatovala, že podle § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách může rektor při posuzování žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti. Žalobkyně sice dne 28. 7. 2012 podala žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku za studium, ve své žádosti však nespecifikovala žádné důvody pro přezkoumání rozhodnutí a samotné rozhodnutí o vyměření poplatku za studium nezpochybnila. Žalobkyně v žádosti pouze uvedla, že jí podle § 58 zákona o vysokých školách byl vyměřen poplatek za studium a dodala, že podle jejího názoru jde o souběh řádných studijních programů nepřesahující standardní dobu studia programu jednoho. Současně však tvrdila, že bakalářský studijní program již ukončila úspěšným absolvováním. Z logiky věci se tedy o souběh jednat nemůže, když studium v jednom bakalářském studijním programu již řádně ukončila. Podle obsahu proto žalovaná posoudila žádost o přezkoumání jako žádost o prominutí poplatku podle § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách, když žalobkyně v bodu III, kterým je žalovaná vázána, navrhuje, aby prorektor po studijní a pedagogickou činnost rozhodl o prominutí vyměřeného poplatku. Žalobkyně přitom tvrdila osobní, majetkové a zdravotní poměry, které podle jejího názoru odůvodňují prominutí poplatku. Žalobkyně se tedy nedomáhala přezkoumání rozhodnutí proto, že by s ním nebyla

srozuměna, ale naopak je si vědoma povinnosti platit poplatek za další studium a žádá o jeho prominutí. Tvzení o svých osobních, majetkových a zdravotních poměrech nijak nedoložila. Za tohoto stavu, kdy žalobkyně požádala o prominutí poplatku za další studium, požádal prorektor pro studijní a pedagogickou činnost děkana Fakulty pedagogické, aby se vyjádřil k žádosti žalobkyně, resp. důvodům v ní uvedeným. Děkan Fakulty pedagogické posoudil tvzení žalobkyně a označil je ve svém vyjádření ze dne 20. 8. 2012 za nedostatečná. Prorektor pro studijní a pedagogickou činnost žádost žalobkyně následně také posoudil, přičemž zohlednil i vyjádření děkana Fakulty pedagogické a výslovně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že se zabýval důvody uváděnými žalobkyní, tedy důvody studijními a sociálními, a konstatoval, že je neshledal jako relevantní. Žalovaná byla přesvědčena, že se s ohledem na výše uvedené skutečnosti vypořádala s žádostí žalobkyně o prominutí poplatku dostatečně, když posoudila důvody uváděné žalobkyní, a teprve po jejich zvážení dospěla k tomu, že nejsou dostatečné pro prominutí poplatku.

[IV] Replika žalobkyně

Žalobkyně v nedatovaném podání doručeném do datové schránky soudu dne 11. 5. 2013 odkázala na rozhodovací činnost Krajského soudu v Ostravě ve věcech vysokých škol.

[V] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, když o první uplatněné námitce uvážil následovně.

Krajský soud v Plzni se s identicky uplatněnou námitkou porušení zásady dvojinstančnosti obsáhle zabýval již v rozsudku ze dne 28. 2. 2013, čj. 57A 21/2012-50, kde dospěl k tomuto závěru: „(...) Podle § 58 odst. 4 věta druhá zákona o vysokých školách, pokud celková doba dalšího studia překročí standardní dobu studia, stanoví veřejná vysoká škola poplatek za studium podle odstavce 3.

Podle § 58 odst. 8 věta druhá zákona o vysokých školách, rektor může v rámci rozhodování o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.

Z citovaných ustanovení zákona o vysokých školách vyplývá, že o poplatku za studium rozhoduje v první instanci veřejná vysoká škola a ve druhé instanci rektor. Řízení o poplatku za studium je tak řízením dvojinstančním.

Z ustanovení § 68 odst. 1 zákona o vysokých školách vyplývá, že na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Ustanovení 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, pak vyplývá, že se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

Vzhledem k tomu, že zákon o vysokých školách nemá vlastní úpravu základních zásad činnosti správních orgánů, je nezbytné, aby i při rozhodování o právech a povinnostech studentů vycházet ze základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v § 2 až 8 správního řádu.

Podle § 2 odst. 2 správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Stanoví-li zákon o vysokých školách, že o poplatku za studium rozhoduje v první instanci veřejná vysoká škola a ve druhé instanci rektor, nelze akceptovat, aby v obou instancích rozhodovala tatáž osoba, v daném případě „prorektor pro studijní a pedagogickou činnost“, konkrétně Doc. PaedDr. Jaroslav Dokoupil, Ph.D. V takovém rozsahu nemohla být této osobě pravomoc svěřena. Vysoká škola si jistě může, nestanoví-li zákon výslovně jinak, vnitřními předpisy stanovit, kdo bude za veřejnou vysokou školu rozhodovat o poplatku za studium v první instanci, resp. rozhodnutí jejím jménem podepisovat. Obdobně může upravit postup při zastupování rektora, resp. kdo a za jakých okolností je oprávněn namísto rektora jeho jménem podepsat tu či onu písemnost. Vzhledem k tomu však, že zákon o vysokých školách výslovně stanoví, že o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem či o snížení, prominutí nebo odložení termínu jeho splatnosti rozhoduje rektor, nemůže veřejná vysoká škola stanovit, že namísto rektora bude v těchto věcech rozhodovat někdo jiný nikoli jménem rektora, ale jménem svým. Z napadeného rozhodnutí vůbec nevyplývá, že by se jednalo o rozhodnutí rektora. V hlavičce rozhodnutí je jako rozhodující orgán uvedeno: „Západočeská univerzita v Plzni, prorektor pro studijní a pedagogickou činnost“, ve výroku rozhodnutí: „...jsem rozhodl, že Vaši žádosti o prominutí (...) vyměřeného poplatku nevyhovuji“ a rozhodnutí je podepsáno Doc. PaedDr. Jaroslavem Dokoupilem, Ph.D. Odkazem na obsah citovaných částí napadeného rozhodnutí nelze dospět k jinému závěru, než že v druhé instanci rozhodla osoba, které z ustanovení § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách takové právo nepřísluší. Namísto rektora prorektor pro studijní a pedagogickou činnost. Rozhodla-li v první i druhé instanci tatáž osoba, došlo k porušení zákonem stanovené dvojinstančnosti řízení o poplatku za studium.

Pokud je tradičními procesními předpisy konstituována dvojinstančnost řízení, je vždy osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni, vyloučena z rozhodování o oprávněm prostředku (např. § 14 odst. 5 správního řádu, § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, § 14 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 8

odst. 1 s. ř. s. či § 30 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním). Rozhoduje-li totiž tatáž osoba o přezkumu svého vlastního rozhodnutí, nelze vůbec hovořit o přezkumném řízení. Rozhodnutí takové osoby je nutné považovat vždy za rozhodnutí v jedné instanci, byť má například jako v nyní souzené věci povahu dvou rozhodnutí. Rozhodovací důvody zde nejsou konfrontovány se zákonem předvídanou druhou instancí, nýbrž jsou „hodnoceny“ touž instancí, týmž člověkem. Nelze nalézt žádný důvod pro to, aby pro řízení o vyměření poplatku za studium platila jiná pravidla, než pravidla zastávaná tradičními procesními pravidly. To je nemožnost téže osoby rozhodovat v obou instancích současně. Žalovaná se svým postupem dopustila podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobci totiž byla odňata zákonem předvídaná druhá instance ve vztahu k žádosti o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí a současně o žádosti o prominutí vyměřeného poplatku rozhodl nepřislušný správní orgán. Nelze tudíž vyloučit, že pokud by nedošlo k těmto procesním pochybením, mohlo napadené rozhodnutí pro žalobce vyznít jinak než rozhodnutí dosavadní. (...)“.

Senát 30A zdejšího soudu se s citovanými závěry, které stran porušení zásady dvojinstančnosti řízení přijal senát 57A, plně ztotožňuje. A protože skutkový stav věci posuzované senátem 57A byl stejný, jako ve věci sp.zn. 30A 66/2012, nebylo lze jinak než konstatovat důvodnost první žalobní námitky a uzavřít, že i zde rozhodla v první i druhé instanci tatáž osoba, čímž došlo k **porušení zákonem stanovené dvojinstančnosti řízení o poplatku za studium. Žalovaná se tak dopustila podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.**

Jako důvodný soud shledal i **druhý** žalobní bod namítající nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 3 písm. f) zákona o vysokých školách musí být rozhodnutí ve věcech vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4 téhož zákona krom jiného vyhotoveno písemně a musí obsahovat odůvodnění. Protože prvoinstanční a druhoinstanční rozhodnutí tvoří vzájemně jeden celek, je **tento požadavek nutné vztáhnout i na rozhodnutí podle § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách.**

Prizmatem § 180 odst. 1 správního řádu („*Tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé*“) je nezbytné klást na odůvodnění rozhodnutí ve věcech poplatku za studium nároky dané § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobkyně podala proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání, v němž uvedla: „(...) *V daném případě mi byl vyměřen poplatek za další studium podle ust. § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách. Jde o souběh řádných studijních programů nepřesahující*

standardní dobu studia programu jednoho (bakalářský program jsem ukončila úspěšným absolvováním v nejkratším možném termínu). Podle k rozhodnutí přiloženého poučení se za zřetele hodné důvody při posuzování žádostí o prominutí poplatku pokládají (bod 3) vážná nemoc, (bod 7) vynikající studijní výsledky a další. Mám za to, že všechny výše uvedené důvody kumulativně naplňují. Zároveň dodávám, že mi žádná předchozí poplatková povinnost nebyla stanovena. Nemůže mi být přiznáno ubytovací stipendium, když - ačkoliv jsem studentkou prvního ročníku Fakulty pedagogiky - nestuduji v prvním studijním programu; v roce 2008 jsem několik měsíců studovala Fakultu ekonomickou Západočeské univerzity v Plzni, avšak studium jsem pro nepřízeň svého zdraví musela, bohužel, zanechat, a úspěšně jsem absolvovala bakalářský obor Filozofické fakulty. Po zvážení nesplnění jediné podmínky z těch stanovených pro přiznání stipendia ubytovacího, jeho současné výše (cca 2.500,- Kč/čtvrtletí) a toho, jak moc by mi pomohlo, dovoluji si požádat, aby mi namísto něj byl prominut vyměřený poplatek představující prakticky toliko jeho čtvrtletní výši. Tuto žádost dále zdvořile odůvodňuji svými osobními, majetkovými a zdravotními poměry, když jsem studentkou, bez vlastních příjmů, dcerou rozvedených rodičů, pak navíc nucenou se podrobovat ošetřením štítné žlázy navazujícím na pozitivní krevní nálezy. Ke svým osobním poměrům uvádím, že jediné od otce pobírám finanční prostředky na výživu ve výši 3.000,- Kč měsíčně, a nevztahuje se na mne žádná jiná forma stipendia. Trvale žiji ve městě Kraslice, dojíždím a přechodně bydlím pak ve městě Plzni. Celou částku výživného v každém měsíci použiji na zajištění svých životních potřeb, kterými jsou potraviny, hygienické potřeby, léky a jodové lékárenské preparáty, jízdné a ošacení. Nemám žádný nemovitý majetek. Z věcí movitých vlastním toliko osobní počítač, o který se dělím v místě trvalého pobytu se svou matkou. Otec mi pomáhá tak, že společností Telefónica 02, a. s., hradí vyúčtování za můj mládežnický telefonní tarif, a z poloviny náklady na připojení k místní kraslické síti internetu. Otec mi pomáhá - nad rámec mu stanovené vyživovací povinnosti - tak, že mi poskytl v několika splátkách celkovou částku 4.500,- Kč na zubní ošetření spojené s invazivním ošetřením zánětu několika zubů, nehrazené z veřejného zdravotního pojištění, které jsem musela podstoupit. Zvýše uvedených důvodů, když nemám nárok na přiznání ubytovacího stipendia, sama nemám jiný příjem než ten plynoucí z vyživovací povinnosti otce, a výdaje v souvislosti se zdravotní péčí jsou u mne vyšší než je u osob mého věku obvyklé, domnívám se, že dokládám, že má žádost o prominutí poplatku je řádně odůvodněna. (...)“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo pouze uvedeno: „Dne 27. 6. 2012 bylo rozhodnutím pod č. j. PR-P-1445488/06/12 rozhodnuto o vyměření poplatku spojeného se studiem. Dle ust. § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách může student ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí požádat o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem; zmeškání této lhůty lze ze závažných důvodů prominout. Žádost se podává u orgánu, který rozhodnutí vydal. Jestliže je tímto orgánem děkan, může sám žádosti vyhovět a rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak ji předá k rozhodnutí rektorovi. Rektor změní nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí. Žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem má vždy odkladný účinek. Dle ust. § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách, může student, jako součást žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem, požádat o snížení, prominutí nebo odložení splatnosti poplatku spojeného se studiem ze sociálních důvodů nebo z důvodu dosažených studijních výsledků. Žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem byla podána

v zákonem stanovené lhůtě. Jediným důvodem pro podání žádosti o přezkoumání daného rozhodnutí byla žádost o prominutí vyměřeného poplatku. V podané žádosti požadujete prominout vyměřený poplatek. Jako důvody uvádíte studijní výsledky a sociální důvody. Na základě stanoviska děkana Fakulty pedagogické ze dne 20. 8. 2012 a po přezkoumání Vaší žádosti a důvodů v ní uvedených, jsem neshledal relevantní důvod k prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku“.

Nemůže být sporu o to, že žalobkyně jasně a srozumitelně vyslovila důvody, pro které žádala o prominutí poplatku. Reakcí žalované na ně však bylo pouze konstatování, že na základě stanoviska děkana Fakulty pedagogické ze dne 20. 8. 2012 a po přezkoumání žádosti žalobkyně a důvodů v ní uvedených nebyly shledány relevantní důvody k prominutí vyměřeného poplatku.

Takové „odůvodnění“ však nemůže ve světle výše citovaných požadavků zákona o vysokých školách a správního řádu obstát. Absentují zde jakákoliv konkrétní stran případné nedůvodnosti jednotlivých argumentů uvedených žalobkyní v žádosti o prominutí poplatku, a rovněž úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Tyto chybějící náležitosti napadeného rozhodnutí znemožňují soudní přezkum napadeného rozhodnutí, a **soud proto shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho důvodů.**

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná, a proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek jeho důvodů a v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**

V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[VI] Náklady řízení

Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši **8.808,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000,- Kč a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 2.100,- Kč, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 1. 1. 2013. Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení a žaloba. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku **1.008,- Kč** odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. července 2014

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková